

Pritiskanje ministra Prešička

S sprožanjem razprave o privilegiranih pokojninah za kulturnike je ta teden politično kariero začel novi minister za kulturo **Dejan Prešiček**. Iz največjega časopisnega podjetja pa so mu takoj pokojnine predlagali kar za celoten tisk, ki je menda obnemogel in pred kolapsom. Ni jasno, ali imajo tiskani mediji še kakšno leto ali desetletje prihodnosti, je v časopisu Delo zapisala kar direktorica največjega časopisnega podjetja **Nataša Luša**. To podjetje ima monopolni položaj. Izdaja dva najbolj prodajana dnevnik: Delo in Slovenske novice. In še nekaj revij. Če se direktor takšnega podjetja vprašuje, ali je še kakšna prihodnost zanj, zanesljivo nekaj hoče. Denimo, denar. Lani je Delo poslovalo s čez milijon dobička, a to je bilo precej manj kot leto prej, prihodki od prodaje so se jim s 37,4 leto prej zmanjšali na 36.8 milijona evrov. Število zaposlenih so kljub odpuščanju in odhodom novinarjev povečali iz 310 na 312. Tudi zaradi zanje nerodnih sodnih odločitev. Luša velja za direktorico podjetja, kjer zadnja leta ne imenujejo urednikov na način, ki ga zahteva zakon, po komentarjih, ki jih občasno piše, pa se pokojnemu **Danilu Slivniku** zanesljivo ne bo približala. Nima redkega talenta, da bi ljudje zaradi nje kupili časopis, kaj šele čakali v vrsti.

Strokovnost na račun poslov

MINISTER PREŠIČEK: DAJMO PRIVILEGIRANE POKOJNINE KULTURNIKOM

Peter Jančič | 19/10/2018

Politično podarjanje izjemnih pokojnin poskušajo obnoviti. V prejšnjem sistemu so izjemne pokojnine borcem in kulturnikom že bogato delili.

[Read More](#)

Članek o prvem večjem zakonodajnem projektu novega ministra za kulturo **Dejana Prešička**

Oba dnevnikarja, ki ju izdaja Delo, sta sicer res v težavah, ker ju bralci vse manj kupujejo in resno jemljejo. Luša pa tudi ni čisto glavni šef. Nad njo je še glavni direktor Dela **Andrej Kren**, njen nekdanji partner in sodelavec iz Idrije, nad obema pa šef sosveta Dela **Stojan Petrič** iz Kolektorja, ki je največje časopisno podjetje pred leti kupil za manj kot osem milijonov evrov. Lanski 1,1 milijonski dobiček (čisti dobiček poslovnega leta), leto prej ga je bilo 1,5 milijona, s tega vidika ni majhen. Lastnik pa je dobil še dodatne ugodnosti, ker ima velike medije: vpliv na pridobivanje poslov. A reklama je lahko tudi slaba. Naslov Lušinega komentarja (s klikom ga lahko odprete) je precej zgovoren: [Mediji nis\(m\)o sami sebi namen](#).

Opozorilo direktorice, ki ga je poslala ministru za kulturo, je na spletnih omrežjih sprožilo nekaj posmeha, a za ministra je koristno. Svojo kariero je začel s sprožanjem javne razprave o dodeljevanju dodatkov k pokojninam najbolj zaslužnim kulturnikom in raziskovalcem, kar smo v času socializma že poznali. Več o tem lahko [preberete tukaj](#). Če so te pokojnine glavni problem kulture, minister živi v raji. V tem delu je Prešiček rahlo podoben Luši, ki več let ni uredila vodenja časopisa kot zahteva zakon, za začasnega urednika je imela novinarja brez vsake resne izkušnje v velikih medijih, da je reorganiziral delo, odpuščala je izkušene novinarje in na novo zaposlovala diletante (a tudi kakšnega dobrega novinarja), zdaj pa jamra o kolapsu medijskega sistema, ki njej zagotavlja dobro plačo, Kolektorju pa dobiček.

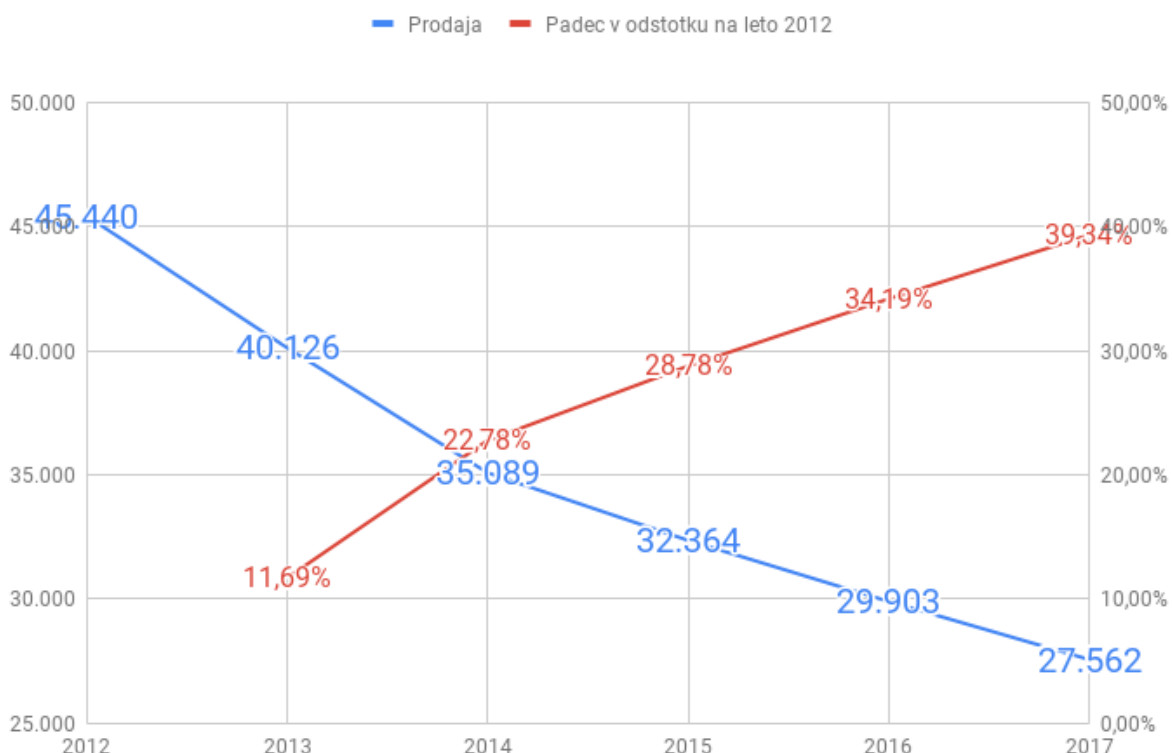
Ko opisuje dogajanje je direktorica Dela sicer še skromna.

Zapisala je:

“V primerjavi z evropskimi trendi prodanih naklad dnevnih časopisov lahko ugotovimo, da Slovenija bistveno ne odstopa od njih, je pa trend padanja pri nas izrazitejši: v Evropi je v obdobju med letoma 2012 in 2016 prodana naklada tiskanim dnevnim časopisom povprečno padla za 21,2 odstotka, v Sloveniji za 27,7 odstotka. Če pogledamo podatke za eno leto, je bil v obdobju 2015–2016 v Evropi povprečen padec naklad 4,9-odstoten, pri nas pa (v obdobju 2014–2015) 6,2-odstoten (vir: WAN, World Press Trends 2017). Trendi se umirjajo, vendar so jasni in tiskanim medijem ne prav naklonjeni.”

Če že piše, bi bilo prav, da pomete pred svojim pragom. Bom pomagal. Podatki za Delo so še slabši. Takšni:

Padanje naklade Dela od leta 2012 - podatki za zadnje četrletje v letu

Prikazani so podatki za zadnje četrletje vsakega leta o [revidiranih prodanih nakladah časopisov](#), ki jih je objavljala oglaševalska zbornica, dodan je preračun v odstotkih, koliko prodaje je izginilo od konca leta 2012. Objave podatkov o

revidiranih prodanih nakladah so od letošnjega leta ustavljene. Za letos številke za dnevnike ni več. To kaže, da je kriza tiska res huda.

Med zanimivostmi komentarja Luše je, da opozarja na pomen tiska, ko gre za ohranjanje jezika in obveščenosti o dogodkih v skupnosti. Ne omenja pa pomena, ki ga imajo mediji za pošteno izvedbo volitev in s tem vodenje države. V demokratičnih državah tisk ni kot v socializmu varuh elite na oblasti, ki ga plačuje. Ljudje največjim medijem v socializmu zato niso kaj prida verjeli. Mnenja o tem, ali Delo in drugi danes opravljajo kaj drugačno vlogo kot v socializmu, so precej pestra.

Odgovor, ki ga Luša ponuja, kako rešiti težave, pa ne preseneti. Pričakuje, da bo oblast plačevala kot je nekoč že: znižala bi lahko obdavčitev tiska, subvencionirala plače novinarjem, dodelila tisku dodatne oglasne prihodke, poskrbela za površine v supermarketih.

Je ta tisk res varuh pred lažnimi novicami?

RADIO SLOVENIJA V KAMPANJI PROTI OGLAŠEVANJU NA OPOZICIJSKI NOVI24TV

Peter Jančič | 02/10/2018

Sramotno: Sodelovanje v kampanji, naj državna podjetja ne oglašujejo v opozicijskih medijih, je zloraba za izboljšanje lastnega položaja na trgu in za zmanjšanje odprtosti in širine medijskega prostora.

[Read More](#)

Zadnje se zdi najbolj bizarno. Pomanjkanje polic v supermarketih za časopise ni razlog, da ljudje ne kupujejo časopisov. Glede

oglasnih prihodkov pa že spremljamo kampanje levičarskih aktivistov, denimo **Domna Saviča**, da podjetja v državni lasti ne smejo oglaševati v redkih medijih, ki so naklonjeni desni opoziciji. Savič bi ne bil vreden pozornosti, če se to po tihem (ker gre za zlorabo oblasti, se običajno prikriva) ne bi dogajalo že zaradi logike političnega in ekonomskega sistema samega in če te Savičeve kampanje [s pristransko oddajo](#) ne bi javno podprl kar nacionalni radio, na katerega upravljanje politika lahko neposreden vpliva.

In tu bo glavna težava s predlogi Luše. Težave s tiskom in mediji so. A niso le s padanjem naklad in kriza ni najbolj prizadela največjega podjetja, ki mu gre finančno kar dobro, manj dobro pa mu gre pri zaupanju ljudi in poslanstvu, ki bi ga moral imeti v skupnosti. Demokratične in strokovne veličine mediji, ki jih Luša vodi, zadnja leta niso pokazali. Njene trditve, da opravljajo delo varuha pred lažnimi novicami, pa spodnese spomin na opravičilo, katerega objavo je zahtevalo sodišče, ker je njen časopis na naslovnici lagal o največji opozicijski stranki. Objavili so po nekaj letih popravek, kar je to zahtevalo sodišče, a skrito na dnu pete strani. Sami pa se niso opravičili.

A biti moramo realisti. Če je za novo vlado pomembna stvar, da najbolje plačanim kulturnikom zagotovi še dodatek k pokojnini, bo nekaj našla še za časopisne projekte, ki jim ne kaže najbolje, ustvarjajo pa – kot opozarja Luša – odgovorne državljanke.

In, seveda, dobiček za Kolektor, natančneje FMR, kjer je direktor po Krenu postal Petrič, Luša pa je ostala članica uprave.